

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 iulie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 4:14-16**: *„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispășit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie”.*

Îi aducem mulțumire Domnului că putem fi adunați din nou ca să ascultăm Cuvântul Domnului pentru a fi binecuvântați, zidiți, mângâiați și întăriți. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații și surorile și îndeosebi pe frații slujitori. O soră scumpă din Berlin m-a surprins cu un telefon și mi-a spus: „Frate Frank, doresc să-ți mulțumesc frumos că tu ți-ai pus la dispoziție toată viața și tot timpul tău pentru ca noi să fim binecuvântați, ș.a.m.d.”. Apoi i-am spus simplu: „Scumpă soră, așa este scris: *„după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem»”* (Lc. 17:10)”. Apoi, în timp ce spuneam aceasta, ea a intervenit și a spus: „Frate Frank, tu nu ești un rob netrebnic. Tu ești robul înțelept și credincios”. Da, aici trebuie să încadrăm Cuvântul lui Dumnezeu acolo unde aparține. De aceasta aparține și faptul că toți frații care împart această hrană sunt binecuvântați de Dumnezeu. Masa Domnului este bogată. Niciodată înainte masa Domnului n-a fost atât de bogată ca în zilele noastre. Dumnezeu ne-a dăruit legătura cu ceea ce a făcut El în mod supranatural prin slujba fratelui Branham, pentru ca atenția noastră să fie îndreptată spre ceea ce veșnicul Dumnezeu a hotărât în planul Său de mântuire, astfel ca noi să credem biblic și să și primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu.

Voi toți știți, eu prețuiesc peste măsură că Dumnezeu mi-a dăruit har să fac călătoria în Washington și să caut atât timp până când

am găsit locul unde era această fotografie cu lumina supranaturală deasupra capului fratelui Branham. Voi nu vă puteți da seama ce a însemnat aceasta pentru mine să am toate aceste trăiri personale prin har. Eu crezusem aceasta înainte, dar m-am gândit că ar fi bine s-o văd cu ochii mei. Astăzi pot da mărturie că nu doar fratele Branham a zis că această fotografie este expusă în Muzeul de artă din Washington D.C, ci eu personal am fost acolo, am ținut această fotografie în mâinile mele și I-am mulțumit Domnului pentru aceasta. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de tot. În timpul nostru noi avem Cuvântul profetic care ne-a fost descoperit și astfel putem da mărturie că acesta luminează ca o lumină strălucitoare într-un loc întunecos.

Astăzi am fost puțin supărat pentru că un frate m-a întrebat: „Domnul a înviat în ziua a treia, sau după trei zile?”. Eu m-am supărat puțin și i-am spus: „Termină odată! Este scris că a înviat a treia zi”. Doar cărturarii, cândva au spus: „Acest Bărbat a zis că El va învia după trei zile”. Eu cred ceea ce a spus Domnul, nu ceea ce au zis cărturarii. Aici trebuie să fim atenți, ca să nu alunecăm în argumentări. Ci să rămânem treji și să luăm lucrurile așa cum ne-au fost spuse în Cuvânt.

Înainte de a intra în cercetarea Cuvântului, permiteți-mi să vă spun un alt caz. Acum circulă învățătura că „cei căsătoriți să nu doarmă în același pat pentru ca niciunul să nu rămână în urmă la răpire fiindcă este scris: «doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat în urmă» (Lc. 17:34)”. Apoi ei spun: „Nu știm care dintre noi doi va fi luat, așa că haidem să dormim în paturi separate pentru ca niciunul dintre noi să nu rămână”. Dați-vă odată seama cât de departe pot ajunge oamenii în gândurile lor!

Toți credincioșii vor fi răpiți. Cei ce vor rămâne în urmă sunt necredincioșii. În 1 Cor. 7:16 Pavel a spus foarte clar și deslușit: „*Căci ce știi tu, nevastă, dacă îți vei mântui bărbatul necredincios? Sau ce știi tu bărbate, dacă îți vei mântui nevasta necredincioasă?*”. Așadar dacă sunt doi într-un pat, unul credincios, celălalt necredincios, atunci credinciosul va fi luat, iar necredinciosul va fi lăsat în urmă. Dacă amândoi sunt credincioși, atunci la răpire amândoi vor fi luați.

Hai deți să rămânem normali în toate lucrurile. Fie ca Domnul să dăruiască har. Bineînțeles, am putea intra în unele învățături, dar noi

suntem aici ca să împărtășim Cuvântul sfânt și scump și Cuvântul să ne vorbească. Dar vă rog frumos să înțelegeți că nu pot suporta nimic din ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Nu pot suporta și nu pot auzi niciun argument când sunt prezentate răstălmăciri proprii.

Fratele Branham a spus o dată că „Îngerul din Apoc. 10 va coborî când al șaptelea înger este pe pământ”. Dar, apoi, același bărbat al lui Dumnezeu spune că „Îngerul din Apoc. 10 va veni atunci la iudei pentru că El este Îngerul legământului”. Și în acest punct trebuie să ascuți cu precizie și să vezi cum un lucru este pus lângă celălalt și apoi totul este încadrat biblic, corect.

Ce s-a făcut chiar și din acest nor de lumină supranatural? Într-o țară învecinată această fotografie cu norul este pusă pe piatra funerară a unor morminte. Aici sunt cel puțin cinci, șase oameni care cunosc un astfel de cimitir. Pe placa funerară unde este scris numele răposatului este postată această fotografie cu norul de lumină supranatural, lângă care este citat textul din Luca unde este scris: „*Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea, și cei ce L-au străpuns*”. Oamenii să se ducă la cimitir ca să vadă aceasta? Dumnezeule, cât de departe pot rătăci oamenii, și trag în mocirlă, înjosind lucrurile supranaturale pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru!

Vă rog cu respect să prețuim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu și să fim mulțumitori. Atunci când fratele Branham a ținut în mâinile sale această fotografie a trebuit să spună: „Aici Îl vedem ca Judecător”. El a mai spus: „Așa cum mai demult judecătorii din Anglia aveau o perucă albă pe cap, pentru ca prin aceasta să înfățișeze cea mai înaltă autoritate, tot așa Îl puteți vedea aici pe Domnul ca Judecător”. Pentru că judecata începe de la casa lui Dumnezeu.

Este important să nu vedem doar o fotografie. Ci să știm ce este în legătură cu aceasta. Domnul are dreptul să țină judecată în mijlocul poporului și să aducă totul înapoi în ordinea divină. El va veni ca Fiul al Omului. Dar în Mat. 24 este scris că după necazul cel mare veți vedea semnul Fiului Omului pe cer. Dar nu azi și nici ieri, ci la sfârșitul necazului cel mare când El Se va descoperi. Îi aducem mulțumire lui

Dumnezeu pentru Cuvântul Lui sfânt. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate legăturile pe care le putem vedea și putem crede prin har.

În cuvântul din introducere avem ceva prețios. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este valoros. Ieri am citit din Evrei 6, astăzi din Evrei 4. Dar pe lângă aceasta, vă rog să înțelegem cu toții că și calea noastră nu este pe petale de trandafiri. Calea noastră este prin necazuri, iar pe pământ nu suntem înțeleși. Exact așa este scris despre Domnul și Răscumpărătorul nostru în Evrei 5 începând de la vers. 7: *„El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui”*. El a adus rugăciuni cu strigăte mari și cu lacrimi.

Răscumpărătorul nostru, în trupul Său de carne, în umanitatea Lui a strigat, S-a rugat, S-a luptat. Tot așa și noi trecem prin încercări și câteodată strigăm în rugăciuni: „Doamne, Te rog ajută-mă, dăruiește-mi har”. Căile noastre nu sunt pe petale de trandafiri. Dar avem făgăduința: *„Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde”* (Is. 43:2). Răscumpărătorul nostru a trebuit să meargă această cale pe pământ ca să te poată înțelege pe tine și pe mine, ca să fie un Mare Preot credincios, care nu judecă de sus. El S-a coborât la nivelul nostru, aici pe pământ unde a umblat și ne-a înțeles pe fiecare din noi.

Încredeți-vă în Domnul. El este Marele Preot al mărturisirii noastre. Apoi, mai departe, în Evrei 5:8 este scris: *„măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit”*.

Gândiți-vă vă rog la aceasta. Prin suferință este descoperit dacă rămânem ascultători și rămânem în credință, sau dacă credința noastră este cutremurată. Noi am putea întreba: Trebuie să se întâmple aceasta? N-ar putea să fie și fără această suferință? N-ar putea merge și fără aceste încercări?

Aici este scris despre Domnul și Răscumpărătorul nostru în starea Lui umană, că prin aceasta El a învățat ascultarea și a știut de ce se întâmpla ceea ce se întâmpla. Pentru ca tu și eu să învățăm că în fiecare încercare, credinței să alăturăm ascultarea pentru ca încercarea să împlinească scopul pentru care a fost trimisă.

Încă o dată vers. 8: „*măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit*”. Vers. 9: „*Și, după ce a fost făcut desăvârșit*” („Și, după ce a ajuns astfel desăvârșit” – lb. germ.), *S-a făcut*, (pentru tine, pentru mine, pentru fiecare dintre noi) *pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice*”.

Da, Îi aducem mulțumire Domnului. În această Carte sfântă este scris totul. Citim din Coloseni. Este minunat dacă de fiecare dată ne aducem în fața ochilor lucrarea de răscumpărare isprăvită. În ultima duminică în Zürich am spus că Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne în care este sânge. Viața este în sânge. De aceea Domnul nostru, în trupul Său de carne, a luat asupra Lui toate încalcările pe care noi le-am făcut sau le facem. Aici, în trupul Său de carne, Și-a vărsat Sângele Său sfânt, divin, pentru ca să ne dăruiască nouă, celor ce suntem în trup de carne, răscumpărarea deplină și iertarea prin har. Aceasta este prima parte. Iar a doua parte, pentru ca să fim sfințiți în Cuvânt. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață și ne explică totul.

În Col. 1:20 este scris: „*și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui*”. Prin Sângele crucii Lui. Îi mulțumim Dumnezeului nostru.

În Col. 2 de la vers. 12 avem un îndemn: „*fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți. Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile*” (vers. 12-13).

Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină. N-a mai rămas nimic. Domnul nostru a luat asupra Lui totul. El a purtat pe cruce vina și păcatele noastre, le-a pironit, și s-a împlinit: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. Fie ca acest Cuvânt să fie adresat tuturor aceluia care vor lua decizia lor pentru Domnul, tuturor care astăzi primesc ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Referitor la revenirea Domnului, în Noul Testament cuvântul „revenire” este folosit de șaptesprezece ori și sunt descrise amănuntele care se vor întâmpla atunci. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima, că El a luminat din toate perspectivele fiecare temă, îndeosebi în

ce privește revenirea Domnului, și a folosit apostolii să scrie tot ceea ce trebuie noi să știm, ceea ce putem crede. Știm că acum este ziua mântuirii pentru noi toți, dar care cu adevărat este pe sfârșite. Noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit și, convinși, putem spune gloatei răscumpărate prin Sânge: Cuvântul Lui sfânt este descoperit, lucrarea este isprăvită, și ne-au fost dăruite iertarea, împăcarea, învățătura biblică și introducerea în planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Așa a spus Domnul nostru în Ioan 8:47: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. Apoi El S-a îndreptat către cărturari și le-a spus: „*voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”.

Cine este născut din nou, din Dumnezeu, prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, acela va primi mărturia și plăcerea lui Dumnezeu se va odihni asupra lui. Astăzi doresc să citesc Cuvântul din 1 Ioan 5 unde în doar câteva versete avem cuvântul „mărturie” de opt ori. Citim din 1 Ioan 5 de la vers. 5: „*Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?*”.

Noi de fiecare dată am accentuat acest lucru: Fiul n-a fost zămislit de Tatăl în veșnicie. Ci așa cum a fost făgăduit în întregul Vechi Testament, până la făgăduința că „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*” (Is. 7:14). Fiul a fost născut în Betleem. Noi am spus acest lucru: cuvântul „Bethlehem”, în ebraică este *Bet(beyt)* – casă, – *leem(lehem)* – pâine, adică „Casa pâinii”. El este pâinea vie care a coborât din cer. Noi credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Și așa cum este scris în Ps. 22: „*Tu m-ai scos din pântecele mamei*” („Tu M-ai pus în pântecele mamei” – KJV)...”(vers. 9-11). Și cum este scris: „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*” (Lc. 1:35).

Noi credem că Tatăl S-a descoperit în Fiul pentru ca să ne primească pe noi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu și să căpătăm înfierea prin har. În întregul Vechi Testament au fost zămisliri naturale. Dar începând cu Noul Testament au loc zămisliri supranaturale: „*Cel ce Se va naște din tine este de la Duhul Sfânt*”. O creație nouă. Zămislit de

Duhul Sfânt. Pe cât de sigur Maria a crezut, pe atât de sigur și noi credem, Duhul Sfânt vine asupra noastră pentru ca zămislirea divină să aibă loc, iar noi suntem născuți din nou și purtăm viața veșnică în noi.

Aici în 1 Ioan 5 este scris cuvântul „mărturie” de șapte, opt ori; voi puteți citi și număra aceasta personal. Citim 1 Ioan 5:6: „*El, Isus Hristos, este Cel ce a venit cu apă și cu sânge; nu numai cu apă, ci cu apă și cu sânge; și Duhul este Cel ce mărturisește despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este adevărul*”. La ce se referă apostolul aici? Mai întâi prin apă, apoi prin Sânge, prin ascultare, prin botez; cerul s-a deschis, slava lui Dumnezeu s-a coborât și mărturia a răsunat: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”. Apoi Răscumpărătorul nostru a trebuit să meargă această cale până la moartea de cruce, Și-a vărsat Sângele și ne-a dăruit răscumpărarea prin har.

Apoi în vers. 8 avem mărturia: „*Și trei sunt care mărturisesc (pe pământ): Duhul, apa și sângele, și acestea trei sunt una în mărturisirea lor*”. Duhul, apa și sângele aparțin de lucrarea de răscumpărare isprăvită. Aici avem mărturia pe care Domnul ne-a lăsat-o prin har. Vers. 9: „*Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare (mărturisirea are o putere mai mare); și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea pe care a făcut-o El despre Fiul Său*”. El S-a coborât într-un mod supranatural și a dat mărturia: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”. Acum vine ciocanul: cine nu crede această mărturie a lui Dumnezeu Îl face pe Dumnezeu mincinos. Este important să vedem contextul.

Citim vers. 10: „*Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în El*”. În Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, tu și eu am primit și avem în noi mărturisirea lui Dumnezeu.

Noi am primit înfierea, este o realitate divină. Acum suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu și încă nu este descoperit în ce stare vom fi atunci când Domnul va reveni. Dar când se va arăta El, atunci noi vom fi asemenea Lui. Vă rog să citiți, să ascultați și să credeți împreună cu mine. Vers. 10: „*Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el...*”. Nu o mărturie proprie, ci ceea ce a mărturisit Dumnezeu, în El avem mărturisirea lui Dumnezeu. „*Cine nu crede pe*

Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său”.

Ați înțeles, ați primit cu toții cât de important este să crezi că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că El Și-a dat viața pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu și că în El noi avem mărturisirea lui Dumnezeu? Și ce conține această mărturisire a lui Dumnezeu? „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”. Iar noi am citit că în El avem această mărturisire a lui Dumnezeu și că prin El plăcerea lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră, prin har. Noi n-am introdus nimic. Noi eram în lume ca toți ceilalți, dar apoi a venit o zi, un ceas și am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, L-am primit pe Domnul și Răscumpărătorul nostru și prin credință am putut confirma mărturisirea. Iar această mărturisire este astăzi în noi toți prin har.

Încă o dată vers. 11: „*Și mărturisirea este aceasta: «...»*”. Vă rog să fiți foarte atenți! Sunteți cu toții treji? Ascultați? Credeți cu toții? Acum ascultați ce este spus în vers. 11: „*Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său*”. Aceasta este mărturisirea: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică în Domnul și Răscumpărătorul nostru Isus Hristos. Citim încă o dată vers. 11: „*Și mărturisirea este aceasta: «...»*”. Deci, în acest cuvânt: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”. Noi avem în Isus Hristos această mărturisire pe care a dat-o Dumnezeu, că noi am fost în Fiul lui Dumnezeu, am fost răstigniți împreună cu El, îngropați împreună cu El, înviați împreună cu El și proslăviți împreună cu El. Noi avem această mărturisire în inimile noastre – cine crede, are mărturisirea aceasta în el însuși, în adâncul ființei lui. Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Noi suntem aceia care ca fii și fiice ale lui Dumnezeu am primit viața veșnică.

Încă o dată accentul pe vers. 12: „*Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața*”.

Poate este o predică evanghelică, dar este necesar ca să avem siguranța în credință. Să acceptăm mărturisirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, a dat deoparte toată dauna și ne-a dăruit iertarea și împăcarea prin har. Și

cum am amintit deja, în Galateni avem realitatea confirmată că înfierea a avut loc și acum suntem fii și fiice ale Dumnezeuului nostru, prin har.

Citim cunoscutele cuvinte din Gal. 4:4-5: „*Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie...*”. Dragii mei frați și surori, aici este o cheie pe care ar trebui s-o ia toți trinitarii. Aici este spus foarte clar și deslușit. Citim încă o dată Gal. 4:4: „*Dar când a venit împlinirea vremii...*”, când timpul sosise ca fecioara să rămână însărcinată, atunci când timpul s-a împlinit ca Dumnezeu să dăruiască răscumpărarea. Este scris: „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său...*”, nu din cer, ci născut din femeie, „*...născut din femeie, născut sub Lege*”. Aici o avem foarte clar: *când timpul s-a împlinit*.

Și în timpul nostru putem spune că timpul este împlinit și prorocia biblică se împlinește. Și cine este din Dumnezeu acela poartă mărturisirea lui Dumnezeu în adâncul adâncului inimii lui. Și așa cum am citit: „cine nu-L crede pe Dumnezeu, cine nu primește mărturisirea lui Dumnezeu, acela Îl face pe Dumnezeu mincinos”. Și cine este omul care să-și permită așa ceva? Așadar nu ceva oarecare, ci prin har să primim ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit și să avem parte de ceea ce face El în prezent pe pământ, prin har.

Așadar așa este scris: „*când a venit împlinirea vremii*”. Ați primit voi toți mărturisirea? Ați primit voi mărturisirea că plăcerea lui Dumnezeu a trebuit să vină pe Răscumpărător? Pentru ca să vină și peste cei răscumparați. Mai întâi a trebuit să vină asupra Fiului pentru ca apoi să vină peste toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Nu există nicio osândire pentru aceia care sunt în Isus Hristos, care nu sunt născuți din voia unui om, ci umblă călăuziți de Duhul. Îi aducem mulțumiri Domnului Dumnezeuului nostru că nu doar vorbim despre un mesaj și învățătură, nu vorbim doar despre Cuvântul profetic. Ci noi vestim întregul plan de mântuire. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Toți ceilalți lasă să treacă pe lângă ei și spun: „Poate că ei urmează un om”. Nu și încă o dată nu! Noi Îl urmăm pe scumpul nostru Domn și Răscumpărător. Convinși, prin credință, noi l-am primit pe prorocul trimis de Dumnezeu.

Și aici putem spune: „*Cine nu-L crede pe Dumnezeu...*”. Cine a fost acela care a dat făgăduința? Cine a fost Cel ce a spus: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”? A fost Maleahi? A fost Mica? Nu. A fost Însuși Dumnezeu. Și cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Încotro conduce faptul că cineva nu-L crede pe Dumnezeu și făgăduința pe care El a dat-o? Conduce pe lângă Dumnezeu. Pur și simplu este necesară credința așa cum zice Scriptura. Nu doar să crezi ceva în general. Toți cred ceva, dar ce cred ei? Ei cred ceea ce vor. Dar noi, prin har, putem da această mărturie că noi credem din toată inima, așa cum zice Scriptura și ceea ce spune ea, credem ceea ce ne-a făgăduit Domnul pentru acest timp și ne-a dăruit prin har.

Permiteți-mi să mai citesc locurile din Romani pentru ca toți să știe, să primească și să păstreze mărturisirea lui Dumnezeu și să-I aducă mulțumire și închinare Domnului. Noi am citit deseori din Romani. Permiteți-mi să citesc din Rom. 5:18-19: „*Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți*”.

Tu n-ai săvârșit nimic ca să fii pierdut ca Adam. Tu n-ai contribuit cu nimic la ceea ce a făcut Domnul nostru, al doilea Adam, ca să fii salvat. Dar aici este scris că noi am putut-o primi prin har. În Eden a fost neascultarea unuia care a condus la moarte. Iar aici a fost ascultarea Răscumpărătorului nostru care a fost scos din moarte și transpus în viața veșnică. Aceasta este mărturisirea pe care noi o vestim: în El a fost și este viața, iar noi avem viața veșnică prin El. Vă rog s-o primiți așa prin credință, acceptați-o din toată inima.

În 2 Cor. 1 avem cuvintele puternice, binecunoscute de noi toți. Astăzi citim din 2 Cor. 1 de la vers. 18: „*Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și «Nu»...*”.

Ieri, noi toți am citit din Evrei 6, că Dumnezeu S-a pus chezaș pentru ceea ce El a făgăduit și a spus. Aici, apostolul lui Dumnezeu, care a vestit Cuvântul prin însărcinarea lui Dumnezeu, a prezentat întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, a spus: „*Dumnezeu s-a pus*

chezaș că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și «Nu»...”. Nu „este așa și așa”, „ar putea fi” sau „probabil”, nu, nu! Dumnezeu este chezașul nostru că noi credem și vestim fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a pus chezaș că noi am primit trecere înaintea Lui. Noi Îi putem sluji credincioși și putem da mai departe Cuvântul așa cum ne-a fost lăsat aici. Așadar, Dumnezeu a preluat responsabilitatea și S-a pus chezaș pentru noi care am fost însărcinați să vestim Cuvântul Lui sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu, în gura noastră, este Adevăr și rămâne Adevăr. Noi n-am vestit nimic altceva decât Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Așa cum am citit, Însuși Dumnezeu a dat mărturisirea și noi putem crede această mărturisire.

Citim mai departe în 2 Cor. 1:19: *„Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost «Da» și «Nu», ci în El nu este decât «Da» și «Amin»”. Așadar din nou în legătură și cu referire la Domnul și Răscumpărătorul nostru. Domnului Dumnezeului nostru Îi putem mulțumi din toată inima. Vă rog să fiți atenți la ceea ce este scris în vers. 20: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”. Pentru că noi am acceptat și am primit mărturisirea. Citim mai departe vers. 21: „Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu”.*

Dragii mei frați și surori, noi am găsit temelia și suntem ancorați în ea. Voi puteți citi care a fost cel mai important lucru al acelor care au ieșit afară din robia babiloniană și s-au întors înapoi la Ierusalim. Chivotul legământului, pieptarul lui Moise și fundamentul original au fost găsite și trebuia să fie cineva care să poarte pieptarul. Lumina și Desăvârșirea trebuiau să strălucească înainte ca ceva să fie făcut sau vestit. Citiți odată în Ezra și Neemia. Așa este și astăzi cu noi. Învățătura celor doisprezece apostoli este pusă din nou pe sfeșnic. Noi am găsit temelia originală și suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos este Piatra din capul unghiului. Înapoi la început, înapoi la Ierusalim, înapoi la ceea ce a zis Domnul Dumnezeu la început, iar acum, la sfârșit, o pune din nou pe sfeșnic.

Să mai citim o dată vers. 21 și 22: „*Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit (cu pecetea Lui) și ne-a pus în inimă arvuna Duhului*”.

Aici avem un cuprins al lucrurilor despre care este vorba astăzi. Dumnezeu S-a pus chezaș că noi am vestit Cuvântul Său sfânt și veșnic valabil. Dumnezeu S-a pus chezaș că l-a trimis pe robul și prorocul Său pentru ca să ne aducă înapoi la temelie originală, la credința originală, la învățătura biblică. Dumnezeu Și-a luat responsabilitatea și a garantat pentru toate făgăduințele. Astăzi noi suntem martori ai lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru. Și putem spune că noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci L-am urmat pe Domnul și Răscumpărătorul nostru.

Scumpii mei frați și surori, acum, încă o dată, pe scurt, accentul: „*și care ne-a uns*”. Apostolul Ioan scrie: „*după cum ungerea Lui ne învață despre toate lucrurile așa este bine*” (1 Ioan 2:27). Ungerea Duhului Sfânt care s-a odihnit peste toți prorocii, peste toți apostolii, peste toți aceia care au vorbit în Numele Domnului și au prorocit, aceași ungere care s-a odihnit asupra lor, când ei au scris, când au propovăduit, este aceeași ungere care se odihnește astăzi asupra noastră, și, sub ungerea Duhului Sfânt, același Cuvânt ne este descoperit prin Duhul Sfânt. Dacă această descoperire divină, care ne-a fost dăruită prin har, a devenit realitate în noi, atunci Dumnezeu ne va pecetlui cu pecetea Lui. Mai întâi Cuvântul ca sămânță divină, sub formă de făgăduință, dar apoi introducerea și călăuzirea sub ungerea Duhului Sfânt. Eu nădăjduiesc că Cuvântul nu este doar vestit ci, prin Duhul Sfânt care este o ungere adevărată, devine descoperit în noi toți. Nu să fie «*Da*» și «*Nu*». Ci să fie «*Da*» și «*Amin*». Noi să purtăm mărturisirea în noi înșine că Dumnezeu ne-a dăruit har.

În cuprins, nu putem decât să exprimăm mulțumirea noastră din toată inima că Dumnezeu ne-a cercetat și ne-a dăruit așa mare har. Cine sunt eu? Cine ești tu? Cine suntem noi, că Dumnezeu ne-a chemat afară din toate popoarele, limbile, bisericile, bisericile libere și din toate adunările? Dumnezeu ne-a adunat ca popor al Său. Strânge-Mi poporul Meu ca să-i fac să asculte cuvintele Mele. Iar noi am propovăduit Cuvântul Lui scump și sfânt. Prin harul lui Dumnezeu, noi am

propovăduit partea evanghelică, partea de învățătură și partea profetică. Și El Însuși a preluat responsabilitatea și S-a pus Garant pentru împlinirea fiecărui Cuvânt, a fiecărei făgăduințe și pentru faptul că robii Lui propovăduiesc doar Cuvântul Lui.

Dragii mei frați și surori, în adâncul inimii mele sunt convins că noi n-avem nevoie de ore suplimentare pentru discutarea unei teme; nu, nu. Dumnezeu nu mi-a dăruit har doar mie și fraților slujitori, ci ne-a dăruit har nouă tuturor. Nouă tuturor celor ce credem Cuvântul Său, ni l-a descoperit prin Duhul și Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta. Vă rog nu uitați, Dumnezeu face lucruri mari în acest timp, iar noi putem avea parte de acestea.

Toți aceia care trec prin încercări să nu uitați niciodată. Așa cum Domnul nostru S-a luptat și a venit înaintea Tatălui cu rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi tot așa și noi trecem prin încercări fie în căsnicii, în familii, fie cu copiii noștri. Oriunde am fi, noi toți trecem prin încercări. Șiroaie de lacrimi curg și ochii sunt topiți de suferință, dar Domnul ne cunoaște, El este Marele Preot. Îi mulțumim lui Dumnezeu că Sângele este încă pe scaunul harului și noi mai putem veni la El. Toți aceia care încă nu și-au dedicat viața Domnului, astăzi au posibilitatea să și-o dedice Lui. Cine încă nu este botezat biblic, astăzi se poate boteza biblic.

Dragi frați și surori, aici este punctul: eu am fost botezat în biserica baptistă în formula trinitară; dar când timpul s-a împlinit și am auzit ceea ce a vorbit biblic fratele Branham despre tema botezului, atunci noi, ca frați ne-am găsit calea spre Rin și ne-am botezat unul pe celălalt în Numele Domnului Isus Hristos.

Toți aceia care au fost botezați în formula trinitară trebuie să se lase corectați. Ei trebuie să știe că toate bisericile și bisericile libere folosesc formula trinitară pentru tot ceea ce fac, mereu și mereu, zilnic și peste tot, de milioane de ori. Dar noi am recunoscut că Domnul Dumnezeu S-a descoperit în Numele de răscumpărare, evreiește IAHȘUA – IaHVeH Mântuitorul. Tot așa astăzi, cei ce doresc să se lase botezați, ei vor fi botezați în *Numele Domnului Isus Hristos*. Acesta este Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. „Tată” nu este un nume, „Fiu” nu este un nume. Dar noi

trebuie să ne botezăm în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiul și Duhul Sfânt. Eu trebuie să spun mulțumitor că miile de suflete pe care le-am botezat din toate popoarele și limbile, i-am botezat pe toți în *Numele Domnului Isus Hristos*. Dumnezeu ne-a cercetat prin har. Noi suntem smeriți și am primit har înaintea lui Dumnezeu, putem crede ce zice Scriptura și cum zice Scriptura.

O spun încă o dată. Acum trăim în cea mai importantă perioadă de timp. Să nu gândiți prea mult. Credeți din toată inima și primiți ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Fie ca ungera Duhului Sfânt care s-a odihnit peste toți prorocii, peste toți bărbații lui Dumnezeu, care s-a odihnit asupra lui Petru și Pavel când au scris epistolele, aceeași ungeră a Duhului Sfânt pe care o avem scrisă aici în fața noastră să vină peste noi toți, pentru ca noi să înțelegem fiecare Cuvânt prin descoperirea Duhului. Iar apoi se împlinește că ungera ne învață și ne călăuzește în tot Adevărul. Iar după ce am fost călăuziți în Adevăr – Cuvântul este Adevărul – vine Duhul Adevărului și Dumnezeu pecetluiește Adevărul Său în noi cu pecetea Lui. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeuul nostru în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.

Suntem mulțumitori pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit să credem acum, să primim mărturisirea lui Dumnezeu. Și mărturisirea sună așa: „Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său”. Și cine L-a primit pe Fiul lui Dumnezeu prin credință are viața. Credința vine din vestirea Cuvântului propovăduit. Când predica răsună, atunci n-ai voie să te gândești prea mult sau să argumentezi. Acest lucru este adresat astăzi îndeosebi tinerilor: să nu veniți la Domnul cu critică, cu sentințe sau cu gânduri despre alții, nu! Ci veniți să ascultați, să credeți, să acceptați și să primiți pentru ca mărturisirea pe care a dat-o Dumnezeu să devină realitate în voi și în noi toți.

Noi știm că în acest timp tinerilor nu le este ușor, fie că este la școală, la serviciu sau oriunde s-ar afla. Dar rugăciunea noastră de astăzi este: Doamne dăruiește-le har. Fie ca să se împlinească cu toți care sunt de prima dată în acest loc, cu toți care au venit cu părinții la adunare, ca ei să primească credința în urma auzirii Cuvântului predicat, să primească ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin lucrarea isprăvită, prin har. Apoi ne rugăm pentru toți aceia pentru care mesajul

este ceva nou, poate că vă este nou ceea ce Dumnezeu a vestit și făcut prin fratele Branham. Vă rog s-o primiți prin credință.

Permiteți-mi s-o mai spun o dată. Dumnezeu S-a pus chezaș pentru aceasta: că robul Său și toți robii lui Dumnezeu au stat sub inspirația și ungera Duhului Sfânt și au vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Același lucru se petrece în timpul nostru. Așa cum a amintit Pavel trei nume de frați care erau împreună lucrători cu el și împărtășeau Cuvântul Adevărului, tot așa și noi, în timpul nostru, Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru toți frații din toate popoarele și limbile care vestesc Cuvântul Său sfânt așa cum este scris. Fie ca astăzi toți frații slujitori să fie întăriți prin credință, că Dumnezeu și pentru voi a preluat responsabilitatea, că voi rămâneți în El și Cuvântul Său și nu vestiți nimic altceva decât Cuvântul Său.

Fie ca toți frații care ne-au vizitat, de oriunde ați venit, toți frații din toate popoarele și limbile să fie dedicați lui Dumnezeu, și fie ca ei să stea sub ungera Duhului Sfânt. O, Dumnezeule, fie ca toți care vor auzi Cuvântul Tău din gura lor să stea și ei sub ungera Duhului Sfânt, să fie învățați de Dumnezeu și să fie introduși în tot Adevărul.

Iubite Domn, Îți mulțumesc că Tu ai condus așa și ai folosit ziua de azi pentru ca noi toți să ajungem la unitatea credinței, a cunoștinței și a descoperirii lui Isus Hristos. Iubite Domn, noi ne rededicăm viețile Ție și pe toți care ne sunt pe inimă, toate mijlocirile, cererile. Doamne, Tu cunoști toate necazurile. Noi Ți-o dedicăm pe sora noastră Johanna. Doamne, Ți-i aducem pe toți înaintea Ta. Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul Tău scump, sfânt și prețios. Dăruiește salvarea, vindecarea, eliberarea și descoperirea prin Duhul Tău Sfânt. Ție Îți aducem cinstea pentru totul în Numele Sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi în mod deosebit.

Mulți au alunecat în diferite direcții, dar noi credem că înaintea revenirii Domnului toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului se vor corecta și se vor lăsa corecți. Dumnezeu nu va avea în cer niciun balamuc, ci acolo va fi o armonie și o conformitate divină în toate lucrurile.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre, ca Domnul Dumnezeu să dăruiască har și Cuvântul Său să mai poată fi purtat. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Amin.